

kan stilles i et bestemt Forhold til bestemte produktive Foranstaltninger. Og naar dette sker, er det efter min Opfattelse ikke saa slemt at stifte Laan, saa kan det mange Gange være noget, der betaler sig. Hvad Skatterne angaar, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) talte om, skal jeg henholde mig til en Udtalelse, som fremkom fra den højtærede Finansminister i det andet Ting, der lød saaledes: Efter at vi har paalagt Landet saa store Skattebyrder, er der nok til alle rimelige Udgifter baade i Aar og i kommende Aar, hvis man blot lader de borgerlige Udgifter faa deres Del af de borgerlige Indtægter og ikke forøger Militæruddgifterne yderligere. Her ligger der igen en Bekræftelse paa, at den højtærede Finansminister i hvert Fald ser saaledes paa det, at vi i den kommende Tid ikke behøver nye Skatter. Hvor langt ud i Fremtiden dette kan række, er der jo ingen, der kan sige, det kommer an paa Forholdene.

Jeg vil i Henhold til denne Udtalelse, der er kommet i det andet Ting, om ikke at stifte Laan, uden at Laanene kan stilles i et bestemt Forhold til forskellige produktive Foranstaltninger, gerne gøre et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Under første Behandling af Finansloven i Folketinget udtalte den højtærede Trafikminister, at han havde megen Sympati for adskillige store Jernbaneforetagender. Han nævnedes saaledes Aarhus Banegaardsforhold, Forbedringer af Gedser—Warne-münde-Routen og den nye Route Rødby—Femern, og han stillede da i Udsigt, at han vilde se at finde en finansiel Plan til Bedste for dette vort Jernbanevæsen. Men han udtalte — det var den 24. Oktober —, at han ikke med Sikkerhed kunde udtale sig derom den Gang, og der er nu gaaet 5 Maaneder siden. Det kunde interessere mig og vistnok adskillige Medlemmer at vide, om den højtærede Trafikminister siden har faaet mere bestemte Forestillinger om den Finansplan, som saaledes skulde være til Bedste for vort Jernbanevæsen. Kommunikationsforholdene er jo noget af det vigtigste i et Land, og alle de her nævnte Foranstaltninger er jo af stor Betydning for vort Land. Det har derfor, synes det mig, sin Interesse at vide, om den højtærede Trafikminister siden er kommet i Tanker om, hvorledes en saadan samlet finansiel Plan til Bedste for vort Jernbanevæsen kunde se ud. Jeg personlig har stor Interesse for dette Spørgsmaal. Jeg har ved alle tidligere Finanslovbehand-

linger talt om Aarhus Banegaardsforhold. Det er jo erkendt fra Administrationens Side, at de er de sletteste i Landet; de er saa slette, at man hvert Øjeblik kan vente store Ulykker, at det er med megen Vanskelighed, Trafikken kan gaa sin uforstyrrede Gang. Ved at se paa Statsbanernes Regnskab vil man let se, at Aarhus Hovedstation, næst Københavns Personbanegaard, er den mest trafikerede; det er ganske naturligt, at Hovedstadens Trafik er større, men Aarhus Hovedstations er, som sagt, den næststørste. Efter det sidste Regnskab udviser Aarhus Hovedstation en Indtægt af Gods og solgte Billetter paa omtrent 2 Mill. Kr., og hvis man tager den anden Station, Østbanegaarden, med — hvad man vistnok er noget berettiget til, idet der kunde være Tale om at samle Jernbaneforholdene i Aarhus —, kommer man op over 2 Mill. Kr. Denne Sum naas ikke af nogen anden Station her i Landet undtagen, som sagt, Københavns Personbanegaard. Det har dog vist sig, at Stationer, som er mindre og ikke saa stærkt trafikerede som Aarhus Station, er blevet forandret og forbedret, endda gentagne Gange, medens man stadig er gaaet forbi Aarhus. Jeg ved, at den højtærede Trafikminister ganske deler den Opfattelse, at Forholdene med et mildt Udtryk er skandaløse, og det kunde derfor interessere mig at høre, om den højtærede Minister skulde være kommet videre med denne finansielle Plan, saaledes at man kunde vente i en nær Fremtid at faa de store Foretagender, som den højtærede Minister nævnedes den Gang, paabegyndt og ført igennem til Bedste for vort Land.

Der er fra forskellige Sider gjort Bemærkninger i Anledning af, at Socialdemokratiet i det andet Ting har stemt for Finanslovsforslaget, noget, som Socialdemokratiet jo hidtil ikke har gjort. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) sagde, at det behøvede det ikke, der var jo ingen Desperation heroppe; men jeg kan her ganske slutte mig til, hvad det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier) sagde, at man ikke ved, naar noget saadant kommer. Det kommer jo altid pludseligt, og Fortiden viser for øvrigt, at det kan komme, jeg behøver kun at gaa nogle faa Aar tilbage i Tiden og minde ærede Medlemmer om Landstingets Højres Stilling til Finansloven i 1910—11, da dette Parti sluttede sig til Socialdemokratiet og undlod at stemme for Finanslovsforslaget; og det gjorde Partiet ikke paa en rolig, behersket og lidenskabsløs